

Nu Chinees New Year en de Ramadan Celebration voorbij zijn, de fabrieken weer volop draaien, is het ook voor mij weer tijd onze productie vanuit Azië te gaan controleren. Normaal gesproken beleef ik pas sensatie als ik voet op Indonesische bodem zet, maar deze keer was het al raak op Schiphol.

Mijn 3 uur spare-time voor vertrek uit Amsterdam was amper genoeg om de vlucht te halen. Met een lange rij licht ontvlambare landgenoten, die voor het merendeel naar hun relax vakantie bestemming wensten te vertrekken, zijn er wachttijden bekend van wel meer dan 5 uur. Onze nationale trots

"Schiphol" staat er voor de buitenwereld niet goed op! Toen we dan eindelijk aan boord zaten was ook ik, als frequente reiziger, meer dan opgelucht. Voor mijn gevoel hing ik al half uit het raam toen de piloot de landing inzette en me op Aziatische bodem plantte.

Direct maar door naar de fabriek waar ik mooi voor de lunch arriveerde. Mijn eerste werkdag bestond slechts uit een halve dag, maar was zeker voor mij lang genoeg.

Op weg naar het hotel, kris kras door het industriegebied passeerden we een internationale schoenenfabriek, waarvan ieder

van ons wel één paar in de kast heeft staan, met meer dan 5000 medewerkers, voornamelijk vrouwen.

Op het moment dat onze chauffeur de schoenenfabriek passeert komt er een onophoudelijke stroom van zwangere dames de fabriekspoort uitlopen. Na even wat navraag kwam ik erachter dat zwangere vrouwen 10 min. eerder mogen stoppen met werken, kunnen ze toch mooi hun plekje in de bus vinden zonder onder de voet te worden gelopen. De Indonesiërs staan bekend om hun creativiteit als we het hebben over werk ontduiking maar als het zo is dat er dames permanent zwanger zijn, of dit acteren, om 10 min. eerder te mogen stoppen dan gaat het toch wel heel erg ver. Het verklaart deels wel de extreme populatiegroei van dit prachtige Aziatische land.

Als kers op de taart

heb ik de mogelijkheid gehad om de Privé Bibliotheek van wijlen President B.J.Habibie te mogen bezichtigen. Pak Habibie was de 3e Indonesische president (1998-1999) ná President Soeharto en vóór President Abdurrahim Wahid bij ons beter bekend als Gus Dur.

Niet dat u als lezer van deze nieuwsbrief nu gaat denken dat ik een voorliefde heb voor de boeken van de President, nee

zeker niet, en lezen doe ik amper. Maar deze houten Bibliotheek is volledig opgetrokken uit

Smetteloos Javaans

Teak. Als een blij kind in een snoepwinkel, liep ik daar rond met een grijns van oor tot oor. Oprecht gelukkig, en dankbaar met de kans die me geboden is om dit hoogstaande, deels met de hand uitgesneden en sierlijk bewerkte gebouw te bezichtigen, wat slechts voor een enkeling toegankelijk is.

Met betrekking tot houtprijzen kan ik u melden dat deze licht oplopen. Als oorzaak geeft men hiervoor de stijgende kosten van energie en arbeid aan. Het is in Azië dus niet anders dan bij ons in Europa. Beschikbaarheid grondstof is voldoende, prijzen van containertransport zakt gelukkig iets maar is nog steeds extreem hoog en wordt deels weer teniet gedaan door een hoge US\$ koers. Productie capaciteit is redelijk gevuld, maar nieuwe orders zijn natuurlijk van harte welkom. Thermo Treated Hemlock, trendy zwarte binnen deurkozijnen en diverse mogelijkheden in Red Grandis zijn de nieuwe aanvulling op ons assortiment.

We bedienen u graag!

vr gr Watse Tigchelaar

